

Vergaderjaar 2006–2007

21 501-07

Raad voor Economische en Financiële Zaken

Nr. 551

VERSLAG VAN EEN ALGEMEEN OVERLEG

Vastgesteld 15 februari 2007

De vaste commissie voor Financiën¹ heeft op 25 januari 2007 overleg gevoerd met viceminister-president, minister Zalm van Financiën over:

- **het verslag van de Ecofinraad d.d. 28 november 2006 (21 501-07, nr. 548);**
- **de agenda van de Ecofinraad d.d. 30 januari 2007;**
- **de Nationale verklaring EU-fondsen in gedeeld beheer (30 455, nr. 5);**
- **het fiche inzake een richtlijn grensoverschrijdende fusies en overnames in de financiële sector (22 122, nr. 471, fiche nr. 1) (Fin0600536).**

Van dit overleg brengt de commissie bijgaand beknopt verslag uit.

Vragen en opmerkingen uit de commissie

De heer **De Nerée tot Babberich** (CDA) wijst allereerst op het onlangs uitgebrachte persbericht van de Europese Commissie (EC) met een beoordeling van de stabiliteitsprogramma's van diverse lidstaten. Het oordeel over Nederland is ronduit positief. De EC zegt dat Nederland een solide strategie voor zijn overheidsfinanciën heeft, maar dat het een procyclisch beleid in 2007 moet zien te vermijden. De minister verdient een groot compliment voor zijn grote bijdrage aan deze prestatie.

Het jaarlijkse voortgangsrapport van de EC in het kader van de Lissabonstrategie heeft de uitdagende titel «A year of delivery». In 2007 zal een aantal acties moeten worden afgerond. Dat jaar zal het jaar van de resultaten moeten zijn. Hoe reëel is dit? De Commissie heeft in de annex slechts één aanbeveling voor Nederland: het verbeteren van het arbeidsaanbod, met name voor ouderen, vrouwen en kwetsbare groepen. De heer De Nerée memoreert in dit verband zijn bij de financiële beschouwingen ingediende en met een ruime meerderheid aangenomen motie inzake een belastingtarief van 10% over de eerste € 10 000 voor 65-plussers die op vrijwillige basis doorwerken. Ook heeft hij een uitgewerkt voorstel van wetgeving aan de Handelingen laten toevoegen. Dat kan wellicht tijd besparen. Wat is de reactie van de minister hierop? In het verslag van de vorige Ecofinraad staat dat een aantrekkelijk investeringsklimaat en het terugdringen van marktverstoringen van belang zijn

¹ Samenstelling:

Leden: Van der Vlies (SGP), Crone (PvdA), Vendrik (GroenLinks), Blok (VVD), Ten Hoopen (CDA), ondervoorzitter, Weekers (VVD), Tichelaar (PvdA), voorzitter, Gerkens (SP), Van Vroonhoven-Kok (CDA), De Nerée tot Babberich (CDA), Smeets (PvdA), Dezentjé Hamming (VVD), Omtzigt (CDA), Koşer Kaya (D66), Irrgang (SP), Luijben (SP), Blanksma-van den Heuvel (CDA), Cramer (ChristenUnie), Jules Kortenhorst (CDA), Van der Burg (VVD), Tony van Dijk (PVV), Heerts (PvdA), Vermeij (PvdA), Gesthuizen (SP) en Ouwehand (PvdD).
Plv. leden: Van der Staaij (SGP), Van Dam (PvdA), Halsema (GroenLinks), Remkes (VVD), Koopmans (CDA), Aptroot (VVD), Van der Veen (PvdA), Van Gerven (SP), Jan de Vries (CDA), Roland Kortenhorst (CDA), Koenders (PvdA), De Krom (VVD), De Pater-van der Meer (CDA), Pechtold (D66), Kant (SP), Ulenbelt (SP), Haverkamp (CDA), Rouvoet (ChristenUnie), Mastwijk (CDA), Schippers (VVD), De Roon (PVV), Kalma (PvdA), Spekman (PvdA), Van Gijlswijk (SP) en Thieme (PvdD).

om de private R&D-investeringen aan te trekken. De door Nederland voorgestelde royaltybox sluit hier naadloos bij aan. Wat is de stand van zaken? De Ecofinraad heeft ingestemd met een verplichting voor de Commissie om bij de introductie van nieuwe statistische verplichtingen systematisch een kosten-batenanalyse uit te laten voeren. De reductie van de administratieve lasten staat ook op de agenda van de komende Ecofinraad. De Commissie doet het voorstel voor een doelstelling van 25% reductie op Europese wetgeving. Kan de minister een nadere toelichting op het voorstel geven en aangeven hoeveel steun er binnen de Raad voor dit voorstel bestaat?

Er is wederom geen overeenstemming bereikt over een gedifferentieerde verhoging van de minimumaccijnstarieven voor alcohol en alcoholhoudende dranken. De heer De Nerée vindt het zeer onwenselijk dat er binnen Europa nog steeds grote verschillen zijn op dit gebied. Uit het verslag blijkt dat slechts één lidstaat dwarsligt. Welke lidstaat is dat? Ziet de minister mogelijkheden om dit dossier toch verder te brengen, bijvoorbeeld door een koppeling aan een ander dossier waarbij die lidstaat juist belang heeft?

In het verslag staat dat de Ecofinraad heeft ingestemd met de voorliggende conclusies van de «Code of conductgroep». Hoe luiden die conclusies en kan de Kamer het onderliggende stuk ontvangen?

De heer De Nerée concludeert dat de voortgang bij de onderhandelingen over de richtlijn betaaldiensten in de interne markt te wensen overlaat. Is de totstandkoming van een Single Euro Payment Area (SEPA) in 2008 wel haalbaar? Is meer concurrentie de enige leidraad voor Nederland of spelen nog andere argumenten mee?

Uit de convergentierapporten van de Europese Commissie en de Europese Centrale Bank over negen landen blijkt dat geen van deze landen aan alle criteria voor de toetreding tot de euro voldoet. Er is dus geen aanleiding om de bestaande derogaties voor die landen op te heffen. Welke landen zullen op afzienbare tijd wel kunnen voldoen aan die criteria?

Wanneer zouden die kunnen gaan toetreden?

Onder het hoofdstuk «any other business» zijn derogaties van de energiebelasting opgenomen. Sommige lidstaten willen een overgangsregeling. Wat is de opstelling van de minister in dezen? De heer De Nerée memoreert in dit verband de discussies over het Belastingplan waarbij is gesproken over het btw-tarief voor bijvoorbeeld hobbydieren. De minister werd toen opgeroepen om het algemene probleem van de indeling in het lage en hoge tarief aan de orde te stellen. Daar zou Europa zich helemaal niet mee moeten bemoeien. Dit zou moeten worden gekoppeld aan het principe van subsidiariteit, een element dat binnen de Europese Unie een buitengewoon luide weerklank vindt. Door enkele dossiers aan elkaar te koppelen, zou ook op dit punt misschien voortgang kunnen worden geboekt.

De heer De Nerée staat positief tegenover het fische inzake een richtlijn grensoverschrijdende fusies en overnames in de financiële sector. Het draagt bij aan de voltooiing van de interne markt voor financiële diensten en het leidt ertoe dat het goedkeuringsproces transparanter en consistent wordt. In hoeverre bestaat het risico dat een snellere toetsingsprocedure leidt tot onzorgvuldigheid? Zijn er verschillen tussen de voorgestelde criteria en de criteria die Nederland momenteel hanteert? In het voorstel van de Commissie wordt de toezichthouder van de over te nemen partij aangesteld als aanspreekpunt. Hoe wordt rekening gehouden met een eventueel verschil in kennis en contacten van de betreffende partijen die beide toezichthouders hebben?

Het verheugt hem dat Nederland het initiatief heeft genomen om te komen met een nationale verklaring betreffende de verantwoording van de besteding van EU-fondsen in gedeeld beheer in Nederland. Zijn fractie was in 2005 teleurgesteld dat geen overeenstemming kon worden bereikt over een verplichte verklaring voor alle lidstaten en pleitte tijdens een

algemeen overleg naar aanleiding van het jaarverslag over het begrotingsjaar 2004 van de Europese Rekenkamer voor een invoering van zo'n verklaring in Nederland om zo het goede voorbeeld te geven. Is al bekend of andere lidstaten het voorbeeld van Nederland gaan volgen? Wat is de rechtskracht van de nationale verklaring ten opzichte van de Europese Commissie en de Europese Rekenkamer? Zo'n verklaring zou moeten leiden tot meer zekerheid en minder rompslomp. Zij wordt met grote zorgvuldigheid opgesteld. Dan is het niet de bedoeling dat de Europese Commissie dat nog eens helemaal overdoet. Het is de verwachting dat met de invoering van de nationale verklaring de budgettaire risico's kleiner worden. Er zal minder geld worden teruggevorderd. Tegelijkertijd brengt die nationale verklaring extra administratieve lasten met zich. Wat is de omvang hiervan, ook in het licht van de te verwachten baten? Met de Commissie is overeengekomen dat op termijn, als de opzet van de organisatie en de onderliggende controleaanpak zijn neergezet, wordt gesproken over de vermindering van de controlelasten. Dat is een goede zaak. De heer De Nerée constateert dat het soms moeilijk is om snel te zien wat er op fiscaal gebied allemaal aan de orde is in de Raad. Kan de minister zorgen voor een update van de fiscale dossiers die in Brussel op werkgroepniveau en Coreper (Comité van Permanente vertegenwoordigers) aan de orde zijn? Een dergelijk overzicht is vorig jaar ook verstrekt. De Commissie heeft Nederland recentelijk in gebreke gesteld voor wat betreft de dividendbelasting in relatie tot de EVA- of EFTA-landen. Wat gaat de minister op dat punt doen?

Het bevreemdt mevrouw **Dezentjé Hamming** (VVD) dat in het voorstel inzake de vrijstelling van btw en accijnzen voor reizigers een onderscheid wordt gemaakt tussen de reizigers per boot of vliegtuig en de overige reizigers.

Zij constateert met betrekking tot de implementatie van het Stabiliteits- en Groeipact dat Frankrijk zijn begrotingstekort inmiddels tot een aanvaardbaar niveau heeft teruggebracht. In het verleden werd nogal eens met twee maten gemeten als het aankwam op het aanpakken van Frankrijk en Duitsland bij slecht presteren. Wat zijn de gevolgen voor Frankrijk geweest van het negatieve EMU-saldo van meer dan 3% in de afgelopen jaren? Is Frankrijk bij het berekenen van het huidige en toekomstige EMU-saldo hetzelfde behandeld als de andere landen? Het is niet ondenkbaar dat Frankrijk in de aanloop naar de presidentsverkiezingen in dat land weer douceurtjes zal beloven en dat als gevolg daarvan het EMU-saldo weer gevaarlijk dicht naar de 3% zal opschuiven. Wat zijn de verwachtingen van de minister op dit punt?

De Commissie heeft in het kader van de Lissabonstrategie flexibilisering van de arbeidsmarktregelgeving als een van de kernthema's c.q. uitdagingen geformuleerd. Nederland bevindt zich wat de ontslagbescherming betreft in de middenmoot van Europa. Volgens een artikel in Trouw van 31 mei 2006 jaar heeft Nederland in vergelijking met de omliggende landen een star stelsel. De ministers van Economische Zaken en Sociale Zaken hebben tweeënhalf jaar geleden een initiatief voor de versoepeling van het ontslagrecht aangekondigd waarbij het Deense model centraal zou staan. Waarom is daar nog niets van vernomen? Zal de minister door zijn collega's worden gemaand tot ontslagversoepeling? Zo ja, hoe is de minister van plan daarop te reageren? Wat kan Nederland op dit gebied leren van andere landen en wat betekent de verschuiving van Frankrijk naar de protesten van een half jaar geleden naar aanleiding van een eventuele versoepeling van het ontslagrecht voor de positie van Nederland in Europa?

De Europese aanpak van de administratieve lasten is heel belangrijk voor het concurrentievermogen van de EU. Die aanpak moet krachtig worden ondersteund. Mevrouw Dezentjé Hamming juicht het toe dat er een reductiedoelstelling komt, maar zij vraagt zich af hoe de Europese

Commissie de gerealiseerde reductie zal monitoren. De EC heeft de bestaande regelgeving immers nog niet als geheel in kaart gebracht. Het besluit om een Impact Assessment Board in te stellen, is een stap in de goede richting. Het is echter jammer dat er geen werkelijk onafhankelijke waakhond zoals het Adviescollege toetsing administratieve lasten (Actal) is ingesteld, want uit ervaringen met eenheden binnen de overheid, onder meer op het terrein van de bedrijfseffectentoets bij het ministerie van Economische Zaken, is gebleken dat een dergelijke eenheid veel minder kan doorpakken. Mevrouw Dezentjé Hamming pleit er dan ook voor om de impact van deze board binnen twee jaar al te evalueren. Het is voorts een gemiste kans dat de adviezen van deze board niet openbaar worden gemaakt en derhalve niet ter kennis komen aan de Raad en het Europees Parlement. Waarom worden deze adviezen niet openbaar gemaakt? Waarom worden de Raad en het Europees Parlement niet in de gelegenheid gesteld om deze informatie te betrekken bij hun controlerende en beleidsvoorbereidende taken? Mevrouw Dezentjé Hamming verzoekt de minister, alsnog alle middelen aan te wenden om deze adviezen op het geëigende moment openbaar te laten worden.

Uit de convergentierapporten blijkt dat alle landen die opteren voor invoering van de euro, voortgang hebben geboekt. Welke landen zullen zich op welke termijn voor de euro kwalificeren? Verschijnen er in de toekomst ook convergentierapporten over de nieuwe toetreders Bulgarije en Roemenië? In hoeverre houden deze landen zich nu reeds bezig met het behalen van de criteria voor de toetreding?

Wat de derogaties van de energiebelasting en de ecotaks betreft, verbaast het mevrouw Dezentjé Hamming dat Europa überhaupt over belastingen wil beslissen en dat minder aan de lidstaten wordt overgelaten. Kan de minister daarop reageren?

Het is zeer belangrijk dat verantwoording wordt afgelegd over de besteding van EU-fondsen, maar andere lidstaten moeten in de toekomst natuurlijk wel meewerken. Hoe gaat de minister daarvoor zorgen? Het Verenigd Koninkrijk en Denemarken hebben eveneens initiatieven genomen om te komen tot een nationale verklaring. Is het mogelijk om met hen en andere bereidwillige landen een kopgroep te vormen? Op die manier wordt meer druk uitgeoefend op andere landen om zich daarbij aan te sluiten. Dan wordt voor de Europese burgers direct duidelijk aan welke landen het financiële wanbeleid in ieder geval níét ligt. Waarom willen andere landen eigenlijk niet meedoen? Is dat onvermogen of onwil? Mevrouw Dezentjé Hamming kan zich ten slotte vinden in het voorstel voor een richtlijn met betrekking tot grensoverschrijdende fusies en overnames in de financiële sector. Met het voorstel van de Commissie worden obstakels uit de weg geruimd. Dat zal de Europese economieën ten goede komen. De voorgestelde implementatietermijn van zes maanden na de publicatie wordt door veel landen echter als veel te kort beschouwd. Die zou lastig haalbaar zijn met het oog op de door te voeren aanpassingen. Waarom is deze termijn te kort? Wanneer zal de richtlijn dan geïmplementeerd moeten worden?

Mevrouw **Koşer Kaya** (D66) verwijst allereerst naar de passage in het verslag van de vorige Ecofinraad, waarin staat dat Polen in 2007 naar verwachting een EMU-tekort van 4% bbp inclusief pensioenkosten heeft en dat dit land onvoldoende maatregelen heeft genomen naar aanleiding van de aanbevelingen uit 2004. De Commissie zal in 2007 met een nieuwe aanbeveling komen. Kan daar inhoudelijk op ingegaan worden? Wat betekent het Poolse tekort voor een eventuele toekomstige invoering van de euro in dat land? Wat zijn de vooruitzichten? Waarom wordt in het verslag zo expliciet vermeld dat het gaat om het tekort inclusief pensioenkosten? Het is goed dat het Franse EMU-tekort structureel onder de 3% lijkt te zitten. Hoe kijkt de minister in het licht van de eerdere problemen met de

handhaving van de begrotingsnorm aan tegen het voorstel van de Commissie om de «buitensporig tekortprocedure» stop te zetten? Nederland wordt positief beoordeeld in het voortgangsrapport in het kader van de Lissabonstrategie. De enige aanbeveling is dat Nederland het arbeidsaanbod met name voor ouderen, vrouwen en kwetsbare groepen moet verbeteren. Wordt hiermee niet de arbeidsvraag naar die groepen bedoeld? Anders had de formulering moeten zijn: het arbeidsaanbod van ouderen, vrouwen en kwetsbare groepen. Als de Commissie bedoelt dat ouderen, vrouwen en kwetsbare groepen een achtergebleven positie op de arbeidsmarkt hebben, dan deelt D66 deze conclusie. Het arbeidsaanbod moet omhoog. Gepleit moet worden voor het formuleren van concrete, afrekenbare doelen, maatregelen zoals flexibele openingstijden van dienstverlenende instanties en bedrijven, flexibeler werktijden en werkplekken, maar ook voor kwalitatief goede en betaalbare kinderopvang, het financieel aantrekkelijk maken van langer doorwerken, de invoering van een inkomensafhankelijke arbeidskorting, de individualisering van een algemene heffingskorting en het opnemen van een diversiteitsparagraaf in het jaarverslag van bedrijven. Bij een versoepeling van het ontslagrecht is het sociale aspect heel belangrijk. Ook ouderen, vrouwen en allochtonen moeten een kans op de arbeidsmarkt krijgen. Verder moeten de uitzendbureaus nog flexibeler gaan werken. Daartoe moeten artikel 8 van de Wet allocatie arbeidskrachten door intermediairs (WAADI) en de 26-wekeneis worden geschrapt. Er wordt een positief beeld geschetst van de economische situatie in het eurogebied. De berichten in de financiële pers over een inverse yieldcurve – een omgekeerde termijnstructuur van de rente waarbij de korte rente hoger is dan de lange rente – in Duitsland baren echter zorgen. Doorgaans is een inverse yieldcurve een voorbode van een recessie of een groei- vertraging binnen achttien à twintig maanden. Wat zijn de vooruitzichten volgens de minister?

Mevrouw Koşer Kaya vindt het zorgwekkend dat de Europese Rekenkamer al twaalf jaar lang niet kan verklaren dat de Europese begrotingsmiddelen rechtmatig besteed worden. De minister verdient een compliment voor het voortouw dat hij heeft genomen met een nationale verklaring. Denemarken en het Verenigd Koninkrijk hebben inmiddels ook initiatieven daartoe genomen. Dat is mooi, maar het is niet genoeg. Ook de andere landen moeten verantwoording afleggen en transparantie nastreven. Uit hun verzet tegen het afgeven van een nationale verklaring zou kunnen worden afgeleid dat zij veel meer lijken in de kast hebben dan de lidstaten die wel verantwoording willen afleggen. Zou niet moeten worden gedacht aan hogere boetes voor onwillige landen als achteraf blijkt dat hun bestedingen onrechtmatig zijn geweest? Zou de Europese Rekenkamer niet proactiever kunnen opereren, zodat zij wel een uitspraak over de rechtmatigheid van bestedingen kan doen?

Zij vraagt zich ten slotte af of de richtlijn met betrekking tot grensoverschrijdende fusies en overnames in de financiële sector de overname van de Italiaanse bank Antonveneta door ABN AMRO gemakkelijker gemaakt zou hebben. Is de richtlijn bedoeld om dit soort blokkades te slechten? Zo ja, dan kan dat worden toegejuicht. Schaalvergroting in de financiële sector hoeft geen doel op zich te zijn. Kan ervan worden uitgegaan dat een adequaat mededingingstoezicht wordt uitgeoefend, zodat al te grote machtconcentraties in de financiële sector worden voorkomen?

De heer **Crone** (PvdA) sluit zich aan bij de vragen van mevrouw Dezentjé Hamming over de instelling van een assessment board in het kader van de vermindering van de administratieve lastendruk. Waarom is die board niet onafhankelijk en waarom zijn de adviezen niet openbaar? Kan daar alsnog iets aan gedaan worden? Zullen de ondernemers er ook iets van merken?

Ook hij is benieuwd of het gevecht van ABN AMRO bij de overname van Antonveneta korter zou hebben geduurd als die richtlijn inzake grensoverschrijdende fusies en overnames in de financiële sector er toen al was geweest.

Het is goed dat Nederland zelf het initiatief heeft genomen om te komen met een nationale verklaring betreffende de verantwoording van de besteding van EU-fondsen in gedeeld beheer in Nederland. Zullen andere landen dat ook gaan doen? De heer Crone erkent dat het gevoerde begrotingsbeleid in het afgelopen jaar tot een overschot heeft geleid, maar hij wijst ook op de waarschuwing van de Europese Commissie voor procyclisch beleid in 2007. Hoe ziet het overschot van 2007 eruit?

Geconstateerd kan worden dat het nu ook in Frankrijk en Duitsland beter gaat met het begrotingstekort. Wat dat betreft heeft het Stabiliteitspact zijn werk gedaan. De landen moeten echter ook close to balance komen. Dat lijkt bij Frankrijk pas in 2010 of zelfs later te gebeuren. Is er volgens de minister sprake van structurele verbeteringen of zijn het conjuncturele meevallers en kunnen over een paar jaar weer dezelfde problemen optreden in Frankrijk en Duitsland?

De Commissie werkt aan een geconsolideerde grondslag voor de vennootschapsbelasting. De heer Crone is hiervan een groot voorstander. Nederland loopt natuurlijk wel voorop met een verlaging van de tarieven VPB. Dat geldt ook voor de rentebox. Het is evident dat een rentebox alleen maar succesvol is als Nederland lagere tarieven hanteert dan andere landen. Heeft Europa de rentebox nu al goedgekeurd?

Er wordt momenteel onderhandeld over een richtlijn inzake betaaldiensten in de interne markt. De Commissie dringt aan op een snelle aanname van de richtlijn met het oog op de totstandkoming van de Single Euro Payment Area (SEPA). De heer Crone heeft in dit verband schriftelijke vragen gesteld over het voornemen van de Postbank om geld te gaan vragen voor pasjes die voorheen gratis waren. Volgens de Postbank moest dit van Europa, maar de minister heeft dat steeds ontkend. Volgens de minister hebben de banken op dit punt onderlinge afspraken gemaakt. Wat is de stand van zaken met de SEPA? Duidelijk moet worden gemaakt dat Europa juist zorgt voor goede en betaalbare basisvoorzieningen, en niet voor hogere kosten voor de Europese burger.

De heer Crone sluit zich ten slotte aan bij de opmerkingen van de heer De Nerée over de btw-tarieven. In het debat over het Belastingplan heeft een meerderheid van de woordvoerders naar voren gebracht dat er een andere grondslag voor de btw in Europa zou moeten komen. Er zou meer subsidiariteit moeten komen. Voor producten die niet de Europese markt raken maar echt nationaal zijn, zouden landen zelf moeten kunnen bepalen hoe hoog de btw is. Voor producten die moeten worden bevorderd c.q. ontmoedigd, is wel een Europese coördinatie nodig. Zo zou voor milieuvervuilende producten een hogere btw moeten gelden en voor milieubesparende producten een laag tarief. Hetzelfde principe kan worden toegepast op sociale punten. Ten slotte zou in de btw-heffing rekening moeten worden gehouden met de werkgelegenheidseffecten. Heeft de minister dit al ingebracht in Europa? Kan hij zich sterk maken voor een bredere discussie over een herziening van het belastingstelsel langs deze drie lijnen?

De heer **Irrgang** (SP) vindt het zeer teleurstellend dat de Europese burgers via belastingbetaling geld blijven afstaan aan Europa, zonder dat Europa verantwoording wenst af te leggen dat dit geld goed besteed wordt. Het is goed dat Nederland die verantwoording wel aflegt via een nationale verklaring, maar het is toch niet uit te leggen dat de Europese Rekenkamer al voor de elfde keer achter elkaar geen decharge wenst te verlenen, omdat de lidstaten geen verantwoording over de besteding van EU-fondsen in gedeeld beheer geven. Naar verluidt zullen Denemarken en het Verenigd Koninkrijk ook met een nationale verklaring komen. Kan die

«coalition of the willing» verder worden uitgebreid? Welke landen weigeren verantwoording over de besteding van EU-geld af te leggen? Naar de mening van de heer Irrgang is daarvoor geen enkel excuus aan te voeren.

Een van de kernthema's in het voortgangsrapport in het kader van de Lissabonstrategie is het energie- en klimaatveranderingsbeleid. Daarbij wordt gefocust op de strategic energy review, de handel in emissierechten, een toenemend gebruik van duurzame energiebronnen en het verbeteren van de werking van de interne markt. Wat is de positie van de Nederlandse regering als het gaat om de handel in emissierechten? Europa liep met de emissiehandel enigszins voorop, maar die kleine voorsprong van Europa dreigt zo langzamerhand een achterstand te worden, omdat het bedrijfsleven nu zegt dat het langetermijndoelstellingen nodig heeft, bijvoorbeeld 30% reductie in 2030 en 50% reductie in 2050. Wat zal de inbreng van Nederland zijn? Moet niet worden gedacht aan het veilen van emissierechten in plaats van het gratis weggeven?

De heer Irrgang pleit voor meer Europese samenwerking op het gebied van belastingen, omdat daarover in unanimititeit wordt besloten. Gedifferentieerde belastingtarieven leiden tot ongelijkheid. Wat zal gebeuren met de energiebelastingrichtlijn waarbij sprake is van een aantal ontheffingen? In het Key Issues Paper (KIP) van het Duitse voorzitterschap over het Lissabonproces wordt aanbevolen om bij de uitvoering van de nationale hervormingsprogramma's en de landenspecifieke aanbevelingen aandacht te besteden aan het coördineren van directe belastingen door middel van het voortzetten van de technische werkzaamheden op dat gebied. Wat zijn dat en over welke directe belastingen gaat het? Hij sluit zich aan bij de vragen van de heer Crone over de gratis pas van de Postbank. Ook hij vindt de gang van zaken onbegrijpelijk. Het zegt ook iets over de mate van concentratie in de Nederlandse en in de Europese bancaire sector.

De heer Irrgang vraagt zich af waar een richtlijn inzake grensoverschrijdende fusies en overnames in de bancaire sector eigenlijk voor nodig is. Gaat het alleen om een versnelling van procedures? Is dat voldoende reden voor een Europese richtlijn? Volgens hem kan een toestand als die met Antonveneta niet met zo'n richtlijn worden voorkomen. Ook in de voorgenomen richtlijn zal de nationale toezichthouder toch beslissen? Dat blijft toch hetzelfde? Dat heeft in ieder geval de voorkeur van de heer Irrgang. In Italië was overigens niet zozeer de nationale toezichthouder het probleem, maar de baas van de nationale toezichthouder. Dat probleem zal niet worden opgelost met deze richtlijn.

Volgens de heer Irrgang is de conclusie dat het Stabiliteits- en Groeipact nu werkt, niet gerechtvaardigd. De aantrekkende economie is de voornaamste reden dat het Franse tekort nu onder de 3% komt. In het Stabiliteits- en Groeipact staat toch dat het tekort verder moet worden verlaagd met een half procentpunt per jaar? Hoe verhoudt dat zich met het opheffen van de buitengewoon tekortprocedure?

Hij is ten slotte van mening dat Europa zich niet dient te bemoeien met het ontslagrecht in nationale lidstaten. Dat is een belangrijk onderdeel van de sociale wetgeving van de eigen lidstaten. Daar mag en moet Europa zich niet mee bemoeien.

De heer **Tony van Dijck** (PVV) stelt dat het bureaucratische waterhoofd dat de Europese Unie heet, bij elk overleg groeit. De bemoeienis van Europa ondermijnt in toenemende mate de soevereiniteit van de individuele lidstaten. Dat komt ook naar voren in het verslag van de Ecofinraad van november 2006, waar werd gesproken over de minimumaccijns-tarieven voor alcohol, de energiebelasting, het btw-pakket, de grondslag voor de vennootschapsbelasting, de richtlijn voor grensoverschrijdende overnames en fusies en het opgelegde subsidieplafond. Voor al deze zaken is Europa nooit bedoeld geweest. De EU moet veel meer de

synergie tussen de individuele lidstaten blijven zoeken en een win-win-situatie zijn voor die individuele lidstaten.

De Eurogroep stelt dat economische groei alleen mogelijk is bij een gematigde loonontwikkeling. Onderschrijft de minister deze stelling en zijn hierbij criteria aangegeven en/of harde afspraken gemaakt met de EU-landen?

Welke reactie heeft Polen gegeven op het EMU-tekort en de constatering dat het land onvoldoende maatregelen heeft genomen op basis van de aanbevelingen van 2004? Wat wordt nu de volgende stap voor Polen? Wat is het doel van de verhoging van de minimumaccijnstarieven met 4,5% voor bier en 31% voor sterke drank? Gaat deze maatregel niet te ver? Welk land heeft deze maatregel tegengehouden, en met welke argumentatie? Volgens de heer Van Dijck is dit een typisch voorbeeld van ongewenste inmenging van de Europese Commissie.

Het is te gek voor woorden dat de Europese Rekenkamer al gedurende twaalf jaar op rij geen verklaring kan afgeven over de rechtmatigheid van de besteding van de Europese begroting. Wat is dan nog het bestaansrecht van deze rekenkamer? Moest hier niet veel eerder worden ingegrepen? Het gaat immers om het belastinggeld van de burgers. Het is voorts onacceptabel dat de andere EU-lidstaten zich niet achter het initiatief van een nationale verklaring hebben gesteld teneinde te kunnen komen tot een verantwoord financieel beheer van EU-gelden. Kan de minister hiervoor een verklaring geven? Kunnen de andere lidstaten niet gedwongen worden tot het opstellen van een nationale verklaring? Nederland vervult op basis van vrijwilligheid een voortrekkersrol in de hoop dat de andere lidstaten dit goede voorbeeld ooit zullen volgen. Volgens de planning wordt de eerste nationale verklaring voor het Europees Fonds voor de Landbouw in het voorjaar van 2007 afgegeven. Is dat haalbaar? De heer Van Dijck ziet ten slotte het nut niet in van een richtlijn inzake grensoverschrijdende fusies en overnames in de financiële sector. Dat geldt ook voor de controle op het uitvoeringsproces door de Europese Commissie. Voldoet de Nederlandse wet op het financieel toezicht dan niet? Hanteert De Nederlandsche Bank dan geen adequate procedure en/of een lijst met criteria ter beoordeling van een fusie of een overname? Is dit niet weer een verdergaande toekenning van meer bevoegdheden en controletaken voor de Europese Commissie en leidt dat niet tot meer administratieve lasten voor de nationale overheden?

Antwoord van de minister

De **minister** constateert allereerst dat de Ecofinraad van volgende week wel eens zijn laatste Ecofinvergadering zou kunnen zijn. Dat ligt een beetje aan het tempo van de formatie.

Met het oog op die formatie kan worden betreurd dat het Stabiliteits- en Groeipact niet voor de eerstvolgende Ecofinraad geagendeerd is. De Commissie heeft het signaal afgegeven dat Nederland moet uitkijken voor procyclisch beleid. De minister is daar wel gerust op, omdat de voorstellen in de Miljoenennota ook niet procyclisch waren. De afspraken die in de formatie worden gemaakt, zijn echter nog niet bekend. Ook de spelregels zijn in ieder geval tot nu toe zo geformuleerd dat iedere procycli- citeit behoudens de noodremprocedure wordt vermeden. De minister hoopt dat dit element van het begrotingsbeleid in ieder geval intact blijft. Hij bestrijdt dat de daling van het begrotingstekort van Frankrijk tot onder de 3% alleen maar is te danken aan de conjunctuur. Het Franse tekort is van 3,7% in 2004 naar 2,7% in 2006 gegaan, maar als naar het structurele saldo wordt gekeken, staat Frankrijk er zelfs nog iets beter voor. Frankrijk heeft vanaf 2004 de daling met een halve procentpunt per jaar dus ruimschoots gehaald. De minister erkent dat Frankrijk in 2007 en 2008 die daling met een halve procentpunt niet zal halen. Daar zal Frankrijk op worden aangesproken. Hij erkent voorts dat de verkiezingen in Frankrijk

het risico met zich brengen dat men de zaak daar enigszins laat versloffen. In Frankrijk is momenteel echter veel meer aandacht voor de begrotings-, de schulden- en de vergrijzingsproblematiek. Er is een zekere kentering in de onderliggende discussie in Frankrijk gaande. Die moet als gunstig worden gekwalificeerd.

Ook in Duitsland is wel degelijk sprake van een structurele ontwikkeling. Dat is met name het geval in 2007. Door de grote meevallers aan de inkomstenkant ontstond in Duitsland een enorme druk om bepaalde vervelende maatregelen te schrappen. De Duitse minister van Financiën heeft zich echter zeer standvastig opgesteld en de maatregelen gehandhaafd. Verwacht wordt dat Duitsland zich in de toekomst zal scharen bij de landen die het goed doen. Er kan uit die hoek dus meer steun worden verwacht voor een strikt begrotingsbeleid. De geschiedenis wijst inderdaad uit dat een inverse yieldcurve een voorbode kan zijn van een recessie of een groeivertraging. Het ligt vooral aan de gunstige inflatieverwachtingen dat de kapitaalmarktrente toch laag is. De financiële markten hebben bovendien goede verwachtingen als het gaat om de inflatie. Daardoor zal de kapitaalmarktrente naar verwachting laag blijven. De inverse yieldcurve in Duitsland hoeft dus niet zulke negatieve effecten te hebben als in het verleden het geval is geweest. Verwacht wordt dat de korte rente voorlopig nog niet verlaagd zal worden, maar de natuurlijke verhoudingen zullen wel weer een keer terugkeren.

De Lissabonprocedure zal niet uitgebreid worden besproken tijdens de volgende Ecofinraad. Het standpunt van het kabinet over de CO₂-voorstellen van de Commissie is nog niet bepaald. Die voorstellen zullen ook niet in de komende Ecofinraad worden besproken. Wat de handel in emissierechten betreft, verdient het veilen van quota inderdaad de voorkeur boven het gratis uitdelen van die quota. Het is de vraag of dat er ooit van komt, omdat deze materie nogal gevoelig ligt in een aantal lidstaten. Nederland heeft in de annex bij het jaarlijkse voortgangsrapport van de Commissie over de Lissabonstrategie de aanbeveling gekregen om het arbeidsaanbod van bepaalde groepen te verbeteren. Het gaat hierbij vooral om het aanbod van arbeidspotentieel. De vraag naar arbeid groeit op dit moment harder dan het aanbod van arbeiders. Gevreesd moet worden dat al weer vrij snel sprake zal zijn van gespannen arbeidsmarktsituaties. Dat is des te meer reden om voor een voldoende aanbod van arbeidspotentieel te zorgen. De huidige regering zal uiteraard geen beslissing meer nemen naar aanleiding van de aangenomen motie van de heer De Nerée, maar op het ministerie wordt al wel het een en ander voorbereid.

Het doet de minister deugd om te kunnen zeggen dat de Nederlandse regering er na contacten met Brussel zo van overtuigd is dat de R&D-box spoort met alle spelregels, dat zij de aanvraag voor de «geen steunverklaring» zal intrekken. Het Koninklijk Besluit voor een invoering per 1 januari wordt vandaag ondertekend. De Commissie zal waarschijnlijk wel een onderzoek laten doen naar het steunkarakter van de rentebox. Dat zal dus wat langer gaan duren.

Het is positief dat de Europese Commissie wil komen tot een reductie van 25% van de administratieve lasten die gepaard gaan met Europese wetgeving. Zij ontwikkelt daartoe op dit moment een programma, waarbij een op Nederlandse leest geschoeide methode wordt gebruikt om de lasten te meten en te reduceren op een differentiaal prioritaire terreinen. Dit zal uiteraard worden gemonitord. Ook de minister vindt het niet goed dat de board niet zal publiceren. Er bestond binnen de Commissie vanaf het begin al veel weerstand tegen een eventuele groep externe mensen op dit dossier. Waarschijnlijk wilde de Commissie niet dat derden al in een vroeg stadium van interne voorbereiding inzicht zouden krijgen in eventuele voorstellen. Na veel trekken en duwen is er uiteindelijk een board ingesteld. Lidstaten mogen op verzoek de rapportages van deze board inzien. De minister zegt toe dat hij zal pleiten voor openbaarmaking van dit soort

gegevens en adviezen. Stukken kunnen immers ook in een wat later stadium worden gepubliceerd. Die openbaarheid past in het transparante Europa dat door allen wordt nagestreefd. De ondernemers zullen uiteraard baat hebben bij deze reductiedoelstelling.

Op het punt van de accijnzen voor alcohol en alcoholhoudende dranken heeft de Commissie voorgesteld om een zekere inflatiecorrectie toe te passen. Over dat voorstel is helaas geen overeenstemming bereikt. Het voorstel behelsde een gedifferentieerde verhoging van de minimumaccijnstarieven, waarbij de minimumaccijns voor bier en tussenproducten met 4,5% stijgt en de minimumaccijns voor sterke drank met 31%. Het is van belang dat de accijnzen in een interne markt niet te veel verschillen. Anders gaan mensen immers de grens over om hun drank te kopen en wordt de middenstand in het eigen land gedupeerd. Dat is in het verleden ook het geval geweest na een verhoging van de accijns op gedestilleerd in Nederland. Dat voorstel is gelukkig inmiddels teruggedraaid. De minister is van mening dat het beter zou zijn om bijvoorbeeld elke twee jaar automatisch de tarieven aan te passen teneinde de grenseffecten zo beperkt mogelijk te houden. Dan is de schok ook minder groot. Het voorstel van de Commissie zou overigens absoluut geen effect hebben op de Nederlandse tarieven, omdat men in Nederland, ook na die eventuele inflatiecorrectie, al ruim boven die minimale tarieven zit. Nederland en een groot aantal andere lidstaten hebben in de afgelopen Ecofinraad aangegeven dat grote verschillen in de accijnstarieven niet aanvaardbaar zijn. Er mag best sprake zijn van enige differentiatie, maar een Europese coördinatie op dit gebied is nuttig en nodig. Het is nu aan het Duitse voorzitterschap om met een nieuw voorstel te komen. De bewindsman geeft desgevraagd nog aan dat het helaas niet realistisch is dat de landen die geen accijns heffen op wijn, worden aangepakt. Frankrijk heeft een Europese coördinatie op dat vlak al vanaf de start van de EEG tegengehouden.

De door de Ecofinraad onderschreven conclusies van de «Code of conductgroep» zullen naar de Kamer worden gezonden. Het rapport zelf mag niet openbaar worden gemaakt. Dat zal ter vertrouwelijke kennisgeving naar de Kamer worden gestuurd.

De minister vindt het belangrijk dat er een goede richtlijn betaaldiensten in de interne markt komt. Die richtlijn moet uiteindelijk leiden tot meer keuzemogelijkheden, een goedkoper en efficiënter betalingsverkeer en betere producten. Voorts moet de prijs-kwaliteitsverhouding op z'n minst gelijk zijn aan de huidige verhouding. Wat Nederland betreft is er niet zoveel haast bij, omdat de betaaldiensten in Nederland efficiënt en goedkoop zijn. Met een Europese richtlijn voor betaaldiensten wordt voorzien in een nieuw rechtskader voor retailbetalingen binnen Europa en binnen de lidstaten. De Postbank loopt met het voornemen om het nationale pasje af te schaffen, in feite vooruit op de afspraken die de Europese banken in het kader van SEPA hebben gemaakt. Voor een pasje dat binnen Europa kan worden gebruikt, brengt de Postbank al langer geld in rekening. Het is niet aan de regering om hierop actie te ondernemen. Het is een keuze van de Postbank die voortkomt uit concurrentieoverwegingen. Daar zijn de banken vrij in.

In de convergentierapporten van de Europese Commissie wordt vastgesteld dat er op dit moment nog geen reden is om derogaties in te trekken. Cyprus en Malta verwachten per 1 januari 2008 te kunnen voldoen aan de criteria om toe te treden tot de euro. De minister schat in dat met name Cyprus daartoe in staat zal zijn. Op Malta zal nog het een en ander moeten gebeuren. Er zullen ook convergentierapporten over Bulgarije en Roemenië worden opgesteld. Dat wordt voor iedere lidstaat gedaan. Polen zal een hernieuwde aanbeveling krijgen. Er zijn geen sancties voor landen die nog niet deelnemen aan de EMU en die onvoldoende maatregelen hebben genomen om te voldoen aan de aanbevelingen. Zij worden uiteraard wel aangesproken op de beloftes die zij zelf hebben gedaan en zij worden aangespoord om de zaak op orde te brengen. Er wordt

gesproken over het Poolse EMU-tekort inclusief pensioenkosten, omdat in Polen de pensioenkosten aanvankelijk via de begroting liepen. Er is inmiddels een tweede pijler gevormd waarin besparingen zijn opgenomen, maar die mogen nu niet meer worden meegeteld bij de vaststelling van het EMU-tekort. Als gevolg van een beter pensioenstelsel lijkt de begroting dus slechter te worden. Daar wordt nu voor een zekere periode rekening mee gehouden, opdat goed beleid niet wordt afgestraft. Het probleem van een slechter EMU-saldo heeft overigens ook gespeeld in een aantal andere lidstaten die pensioenhervormingen wilden doorvoeren.

Het voorzitterschap had op verzoek van Ierland de derogaties van de energiebelastingrichtlijn geagendeerd. Inmiddels is die richtlijn weer van de agenda afgehaald. Een aantal derogaties is oneindig. Die lopen dus vanzelf door. Voorts zal een aantal derogaties door de Commissie worden ingetrokken. Daarover zal op een volgende Ecofinraad worden gesproken. Nederland heeft hierbij geen directe betrokkenheid, omdat er geen Nederlandse derogaties zijn geëxpireerd.

Naar aanleiding van de opmerkingen van de heren De Nerée en Crone over de btw-tarieven wijst de minister op de brede discussie daarover die al ten tijde van commissaris Bolkestein werd gevoerd. Deze discussie komt regelmatig terug. De minister heeft in eerdere discussies al in lijn met de opmerkingen van de heren De Nerée en Crone gehandeld. Op dit moment ligt de discussie over het belastingstelsel echter even stil. Nederland moet zijn zegeningen tellen nu het, na grote inspanningen, weer voor een bepaalde periode de arbeidsintensieve diensten heeft weten uit te zonderen van het hoge tarief. De hobbydieren zijn waarschijnlijk minder kansrijk om in aanmerking te komen voor een lager tarief. De minister zal de Kamer een brief sturen met zijn bevindingen op dit vlak.

Hij meent dat de richtlijn inzake grensoverschrijdende fusies en overnames in de financiële sector een verbetering inhoudt. De overname van Antonveneta door ABN AMRO was waarschijnlijk gemakkelijker gegaan als die nieuwe richtlijn er al was geweest. Het voorstel betreft wijzigingen in het goedkeuringsproces, waardoor de consistentie en de transparantie ervan toenemen en discriminatie door toezichthouders kan worden tegengegaan. De Commissie stelt voor om bij het goedkeuringsproces een gesloten lijst van prudentiële criteria te hanteren aan de hand waarvan de toezichthouder kan beoordelen of de financiële staat van de overnemende partij afdoende is om de overname te doen. Dezelfde objectiviteit moet worden toegepast bij binnenlandse en buitenlandse overnames. Dat past in een Europese markt. Het Europees Parlement moet zich nog over het voorstel uitspreken. De minister is voorstander van een realistische implementatietermijn. In Nederland zal de Wet op het financieel toezicht – met name op het punt van de omschrijving van de fusietoets en de verklaring van geen bezwaar door de minister van Financiën – moeten worden aangepast, zal een consultatieprocedure moeten worden gevolgd, zal de Raad van State zich erover moeten uitspreken en zal goedkeuring door de Tweede en Eerste Kamer moeten worden gegeven. Hoewel hierbij geen sprake is van grote veranderingen in de wetgeving, is daarvoor tijd nodig. Het is beter om een realistische implementatietermijn te hanteren dan om in gebreke te worden gesteld als Nederland een kortere termijn niet haalt. De minister deelt voorts mee dat zowel in Europa als in nationaal verband sprake is van een adequaat mededingingstoezicht om financiële machtsconcentraties te voorkomen. Bij zijn weten hebben ook alle landen een aparte instantie die mededingingstoezicht uitoefent. In Nederland komt de NMa eraan te pas als het vermoeden bestaat dat door een bepaalde fusie of overname een situatie op de Nederlandse markt ontstaat die vanuit mededingingsoogpunt niet getolereerd kan worden.

De minister dankt de Kamer vervolgens voor haar steun aan de nationale verklaring. In Nederland is het als volgt geregeld. De minister van Financiën legt namens het kabinet met de nationale verklaring verantwoording

af aan de Tweede Kamer en de Europese Commissie over de besteding van EU-fondsen in gedeeld beheer. Ten behoeve van de Tweede Kamer geeft de Algemene Rekenkamer een oordeel over de nationale verklaring. De minister van Financiën zal dit oordeel van de Rekenkamer eveneens aan de Europese Commissie sturen. Volgens de planning wordt de eerste nationale verklaring voor het Europees Fonds van de Landbouw in het voorjaar van 2007 afgegeven. Nederland ligt daarbij op schema. Het Verenigd Koninkrijk gaat inmiddels ook over tot een nationale verklaring. In Denemarken geeft de rekenkamer al een oordeel over Europese gelden. Dat oordeel kan vrij makkelijk worden omgebouwd tot een nationale verklaring. Voorts is vanuit andere landen al veel belangstelling getoond voor de nationale verklaring van Nederland. Die interesse is er met name vanuit Oostenrijk, Luxemburg en Hongarije. Als deze verantwoordingsrapportage zich als een olievlek kan uitbreiden, is er ook weer een nieuw momentum om te laten zien dat het wél kan. De weerstand van lidstaten wordt vooral ingegeven door de federale structuur die sommige landen kennen. Heel veel lidstaten houden gewoon hun mond, maar Duitsland en Spanje hebben impliciet te kennen gegeven dat zij ertegen zijn. In Nederland gaat ook EU-geld rechtstreeks naar provincies. Een federale structuur hoeft dus helemaal geen belemmering te zijn voor een goede verantwoording van de besteding ervan. Als ook Oostenrijk met zijn federale structuur in staat zal blijken te zijn om tot een goede verantwoordingsrapportage te komen, dan dient zich weer een gelegenheid aan om daarover in Europees verband te spreken. In die fase wordt het waarschijnlijk voor de andere lidstaten moeilijker om de algemene invoering van de nationale verklaring tegen te houden. Ook de minister vindt het uiteraard gênant dat de Europese Rekenkamer al twaalf jaar op rij geen goedkeurende verklaring kan afgeven over de rechtmatige besteding van de Europese begroting. Wellicht kan met het Nederlandse initiatief een alternatieve weg worden bewandeld om dat uiteindelijk toch te bereiken. De lidstaten kunnen niet worden gedwongen om een nationale verklaring op te stellen, omdat zij zelf eerst zouden moeten instemmen met zo'n dwingend karakter. Voor de vaststelling van de reglementen is een gekwalificeerde meerderheid nodig. Daarvan is nu nog geen sprake. Nederland zal bij de Commissie proberen te bedingen dat er minder controlerende Commissiebezoeken aan Nederland zullen worden gebracht nu de bestedingen van de EU-fondsen in gedeeld beheer in een nationale verklaring worden verantwoord. Dat staat hier dus tegenover. Het is niet bekend welke bedragen er per lidstaat worden teruggevorderd. Het is natuurlijk wel logisch dat de Commissie zich in de toekomst meer concentreert op de controle van de bestedingen in de lidstaten die geen nationale verklaring opstellen. Dat zou dan weer voor die landen een aansporing kunnen zijn om ook over te gaan tot zo'n nationale verklaring. De minister schuift de hele discussie over de ontslagwetgeving door naar de Kamer en het nieuwe kabinet. Het huidige kabinet zal op dat gebied geen stappen meer nemen. Hij kan zich niet vinden in de opmerking van mevrouw Dezentjé Hamming over de energiebelasting en de ecotaks. Juist op deze gebieden zijn Europese afspraken, en liever nog mondiale afspraken, nuttig en nodig. Het heeft geen zin als landen hierin alleen opereren. Naar aanleiding van de vraag van de heer Irrgang over de aanbeveling van het voorzitterschap om bij de uitvoering van de nationale hervormingsprogramma's en de landenspecifieke aanbevelingen aandacht te besteden aan het coördineren van directe belastingen door middel van het voortzetten van technische werkzaamheden op dat gebied, antwoordt de minister dat het hierbij gaat om «unfair taxcompetition». Directe belastingen zullen niet tot de competenties van de Europese Unie gaan behoren, maar er komt wel een toets naar discriminatie. Een lidstaat is vrij in het heffen van directe belastingen, maar er mag geen sprake zijn van

beoordeling van de eigen inwoners. Er is dus sprake van een lichte vorm van coördinatie.

De minister deelt mee dat er op Europees niveau geen afspraken worden gemaakt over de loonontwikkeling in de diverse lidstaten. Dat is een nationale aangelegenheid.

De verschillen in vrijstelling van btw en accijnzen voor reizigers die per vliegtuig of boot reizen en de overige reizigers is het gevolg van handje-klap. Nederland en een aantal andere lidstaten zijn vanuit handhavingsoogpunt voorstander van een ruime vrijstelling, maar de landen met EU-buitengrenzen willen dat de vrijstelling van reizigers per auto niet te ruim wordt.

De fungerend voorzitter van de vaste commissie voor Financiën,
Tichelaar

De griffier van de vaste commissie voor Financiën,
Vente